

Sygn. akt VU 1059/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSR del. Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant st. sekr. sądowy Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2013 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku A. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M..

o wysokość emerytury

na skutek odwołania A. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M..

z dnia 10 czerwca 2013 r. sygn. (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt V U 1059/13

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 10 czerwca 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M.. odmówił ponownego ustalenia wysokości emerytury przysługującej wnioskodawcy A. W. od dnia 1 stycznia 2013 roku. W uzasadnieniu podniesiono, że waloryzację emerytury przeprowadza się raz w roku od miesiąca marca, dlatego brak podstaw do jej przeprowadzenia od miesiąca stycznia 2013r., jak chce skarżący.

Od powyższej decyzji A. W. wniósł odwołanie w dniu 10 lipca 2013 roku, wnosząc o przeliczenie emerytury od dnia 1 stycznia 2013r. z zastosowaniem wskaźnika waloryzacji 105,04%, tj. z kwoty emerytury przysługującej mu w dniu 29 lutego 2012r. tj. kwoty 3658,91zł. do kwoty 3843,32 złotych, w zamian przyznanej od 1 marca 2012r. w kwocie 3729,91zł.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M.. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. W., urodzony w dniu (...), złożył w dniu 9 czerwca 2008 roku wniosek o przyznanie emerytury.

Decyzją z dnia 17 czerwca 2008 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych w T. M.. przyznał A. W. prawo emerytury od dnia 1 czerwca 2008 roku od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę. Do obliczenia wysokości emerytury ZUS przyjął wynagrodzenie z 10 lat kalendarzowych tj. lat 1990-1999. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosił 215,84%, a wysokość emerytury 3180,93 złotych.

(dowód: decyzja ZUS z dnia 17 czerwca 2008 roku k. 45 akt emerytalnych)

Decyzją z dnia 5 marca 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w T. M.. dokonał waloryzacji przysługującej wnioskodawcy emerytury. Wysokość zwaloryzowanej emerytury ustalono poprzez dodanie do kwoty świadczenia przysługującego na dzień 29 lutego 2012 roku, tj. 3658,91zł. złotych kwoty waloryzacji, tj. 71 złotych. Emerytura po waloryzacji od 1 marca 2012 roku wyniosła 3.729,91 złotych.

(dowód: decyzja ZUS z dnia 5 marca 2012 roku k. 81 akt emerytalnych)

Wyrokiem z dnia 26 lutego 2013r. w sprawie VU43/12 Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. oddalił odwołanie A. W. od decyzji z dnia 5 marca 2012r., a nowe żądanie przeliczenia emerytury od dnia 1 stycznia 2013r. zgodnie z art. 88 i 89 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych według wskaźnika waloryzacji przekazał do rozpoznania organowi rentowemu.

(dowód: wyrok – k. 41 akt emerytalnych)

Decyzją z dnia 5 marca 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w T. M.. dokonał waloryzacji przysługującej wnioskodawcy emerytury. Wysokość zwaloryzowanej emerytury ustalono poprzez dodanie do kwoty świadczenia przysługującego na dzień 28 lutego 2013 roku, tj. 3.729,91 zł. przez wskaźnik waloryzacji 104%. Emerytura po waloryzacji od 1 marca 2013 roku wyniosła 3879,11 złotych.

(dowód: decyzja ZUS z dnia 5 marca 2013 roku k. 46 akt emerytalnych)

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Skarżący w swym odwołaniu w istocie domaga się dokonania przez organ rentowy ponownej waloryzacji swojej emerytury według wskaźnika waloryzacji za 2012r. wynoszącego 105,04% od dnia 1 stycznia 2013r.. Brak do tego jakichkolwiek podstaw prawnych. Waloryzacja świadczeń emerytalnych jak słusznie podnosi organ rentowy zgodnie z art. 88 ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS następuje raz w roku od dnia 1 marca. Zgodnie z treścią tego przepisu organ rentowy dokonał waloryzacji przysługującej wnioskodawcy emerytury za 2012 rok w dniu 1 marca 2012r. decyzją z dnia 5 marca 2012r. Waloryzacja emerytury wnioskodawcy w 2012r. nastąpiła w myśl art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13 stycznia 2012 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 118), przez dodanie od dnia 1 marca do kwoty świadczenia w wysokości przysługującej w dniu 29 lutego 2012 roku, kwoty waloryzacji w wysokości 71 złotych.

Wysokość świadczenia przysługującego wnioskodawcy na dzień 29 lutego 2012 roku wynosiła 3658,91zł. Po dodaniu kwoty waloryzacji w 2012 roku, czyli 71 złotych, wysokość świadczenia od dnia 1 marca 2012r. wyniosła zatem 3.729,91 złotych, jak to prawidłowo ustalił organ rentowy w decyzji z dnia 5 marca 2012r. .

Wyrokiem z dnia 19 grudnia 2012 roku wydanym w sprawie K 9/12, Trybunał Konstytucyjny uznał, iż:

- art. 4 ust. 1-8 w odniesieniu do świadczeń wymienionych w art. 5 ust. 1 pkt 1 (w tym m. in. emerytur), 2, 4-15 oraz w art. 6 w związku z art. 7 i art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 13 stycznia 2012 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 118) są zgodne z art. 67 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, zasadami ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa oraz ochrony praw nabytych wynikającymi z art. 2 Konstytucji, zasadą sprawiedliwości społecznej wyrażoną w art. 2 Konstytucji oraz z art. 32 ust. 1 Konstytucji.

Skoro zatem przepis art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13 stycznia 2012 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 118) będący podstawą waloryzacji emerytury wnioskodawcy w 2012r. jest zgodny z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej, brak podstaw do kwestionowania sposobu waloryzacji dokonanej w 2012r.. Tym bardziej, że prawidłowość dokonanej waloryzacji była przedmiotem kontroli sądowej w sprawie VU43/12. Decyzja z dnia 5 marca 2012r. jest zatem decyzją ostateczną

i jako taka nie może być przedmiotem ponownej weryfikacji w niniejszym postępowaniu. Świadczenie emerytalne wnioskodawcy zostało zatem prawidłowo zwaloryzowane w 2012r. zgodnie z ówczesnie obowiązującymi przepisami.

Z treści art. 88 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wynika, że kolejna waloryzacja świadczenia emerytalnego wnioskodawcy za 2013r. następuje od dnia 1 marca 2013r., a nie od dnia 1 stycznia 2013r. Podstawą zaś waloryzacji jest kwota świadczenia i podstawa jego wymiaru w wysokości przysługującej skarżącemu w dniu 28 lutego 2013r., a ta wynosiła 3.729,91zł. Ta też kwota podlega pomnożeniu przez wskaźnik waloryzacji wynoszący w 2013r. 104%. Takiej waloryzacji dokonał organ rentowy decyzją z dnia 5 marca 2013r. Konsekwencja waloryzacji kwotowej świadczenia emerytalnego wnioskodawcy w 2012r. rozciąga się zatem w skutkach na kolejne lata. Ustawodawca nie przewidział bowiem przepisu prawa, który by pozwalał od dnia 1 stycznia 2013r. zwaloryzować ponownie świadczenie skarżącego przysługujące mu w dniu 29 lutego 2012r. przez wskaźnik waloryzacji z 2012r. wynoszący 105,04%, i aby tak wyliczone świadczenie było podstawą waloryzacji od 1 marca 2013r. Jeszcze raz należy podkreślić, że waloryzacja zgodnie z art. 88 ustawy o emeryturach i rentach z FUS dokonywana jest tylko raz w roku od marca, a podstawą waloryzacji świadczenia jest jego wysokość na dzień ostatniego lutego roku kalendarzowego, w którym przeprowadza się waloryzację. W przypadku wnioskodawcy wysokość jego emerytury w dniu 28 lutego 2013r. wynosiła 3.729,91zł. i to ta kwota podlegała waloryzacji, jak to w sposób właściwy ustalił organ rentowy w decyzji z dnia 5 marca 2013r.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podnieść że organ rentowy prawidłowo odmówił w zaskarżonej decyzji ponownego ustalenia wysokości świadczenia skarżącego od dnia 1 stycznia 2013r. w oparciu o wskaźnik waloryzacji z 2012r., czyli de facto dokonania ponownej waloryzacji jego emerytury według zasad wynikających z art. 88 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z pominięciem waloryzacji kwotowej obowiązującej w 2012r..

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, uznając odwołanie za nieuzasadnione, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak sentencji.